

Onsdag, den 16. januar 2002

- der henviser til sin beslutning af 5. april 2001 om Kommissionens redegørelse om mund- og klovsyge i Den Europæiske Union⁽¹⁾,
 - der henviser til den uopsættelige behandling og sin beslutning af 6. september 2001 om mund- og klovsyge⁽²⁾,
1. vedtager at nedsætte et midlertidigt udvalg med følgende sagsområder:
 - a) udvalget skal vurdere EU's politik og kontrollen med importen af kød fra tredjelande i forbindelse med epidemien,
 - b) udvalget skal analysere den hidtidige forvaltning og gennemførelse af fællesskabsretten i relation til udbrud af mund- og klovsyge og indbyde repræsentanter for Kommissionen og regeringerne samt ansvarlige embedsmænd til at deltage i udvalgets høringer,
 - c) udvalget skal analysere mund- og klovsygeepidemiers samlede virkninger for EU's budget hidtil,
 - d) på grundlag heraf skal udvalget fremsætte forslag om at gennemgå vaccinationspolitikken i særdeleshed og til politiske og lovgivningsmæssige initiativer med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af sygdomme i landbrugssektoren i almindelighed;
 2. vedtager, at det midlertidige udvalgs funktionsperiode skal være tolv måneder, ved afslutningen af hvilken det forelægger Parlamentet en beretning;
 3. vedtager, at det midlertidige udvalg skal bestå af 30 medlemmer.

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 12.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, punkt 14.

P5_TA(2002)0003**Oplysning og uddannelse af forbrugere (forretningsordenens artikel 62)****Europa-Parlamentets beslutning om generelle aspekter af forbrugerbeskyttelsespolitikken og navnlig forbrugeroplysning i forbindelse med anvendelsen af direktiv 90/314/EØF (2001/2136(INI))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 5. november 1999 om gennemførelsen af direktiv 90/314/EØF om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, i EU-medlemsstaternes nationale lovgivning (SEK(1999)1800),
- der henviser til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger-aftaler⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 31. marts 1998 om forbedring af sikkerheden, forbrugerrettighederne og handelsnormerne inden for turistsektoren⁽³⁾,
- der henviser til CEG's (Consumers in Europe — Gruppen af Forbrugere i Europa) rapport 98/16 af 30. oktober 1998,
- der henviser til den 2 255. samling i Rådet (forbrugerpolitik) den 13. april 2000 i Luxembourg,
- der henviser til konklusionerne fra ekspertgruppens rundbordsdiskussion om pakkerejsekontrakter,

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

⁽³⁾ EFT C 138 af 4.5.1998, s. 38.

Onsdag, den 16. januar 2002

- der henviser til forretningsordenens artikel 47, stk. 2, og artikel 163,
 - der har givet Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik bemyndigelse til at træffe afgørelse, jf. forretningsordenens artikel 62,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerpolitik (A5-0463/2001),
- A. der henviser til, at turismen er en af de økonomiske og kulturelle aktiviteter, der for tiden giver de bedste resultater, og som har de bedste fremtidsudsigter i Europa,
- B. der henviser til, at et af direktivets vigtigste mål har været, at forbrugerne skulle have en enkel aftalepartner, som er let at komme i kontakt med, og som alene er ansvarlig for hele pakken, et mål, der generelt ikke i praksis er nået i mange medlemsstater på grund af forbrugernes vanskeligheder med at håndhæve deres rettigheder,
- C. der henviser til, at i mange medlemsstater, herunder også Det Forenede Kongerige — hvor flere indbyggere rejser til udlandet på pakkerejser end i noget andet EU-land — er antallet af klager over pakkeferier i årenes løb steget stærkt; eftersom 80 % af klagerne støttes af ABTA (Association of British Travel Agents) må konklusionen være, at det ikke er lykkedes direktivet at højne normerne inden for EU's pakkerejseindustri tilstrækkeligt, og at det derfor i sin nuværende form har svigtet forbrugerne,
- D. der henviser til, at et betydeligt antal bestemmelser i dette direktiv giver mulighed for brede fortolkninger, hvilket medfører meget forskellige holdninger i forskellige medlemsstater,
- E. der henviser til, at navnlig gennemførelsen af artikel 7 i national lovgivning har afsløret, at de garantier, der stilles i tilfælde af rejsearrangørens eller formidlerens insolvens, såvel som det beskyttelsesniveau, der ydes forbrugerne, varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat,
- F. der henviser til, at mange pakkerejsearrangører for tiden konsekvent fralægger sig ansvaret for flyselskabers, hotellers eller andre agents mangelfulde tjenesteydelser, selv når disse eventuelt er datterselskaber af samme moderselskab,
- G. der henviser til, at der ikke i direktivet om pakkerejser findes bestemmelser vedrørende aflysning, og at medlemsstaterne har indbyrdes afvigende ordninger for forbrugerbeskyttelse på dette område,
- H. der henviser til, at direktivet ikke finder anvendelse på flyrejser, medmindre disse er en del af en pakke, til trods for flere og flere forbrugerklager herover,
- I. der henviser til, at der vil kunne opstå problemer på grund af uklarhed omkring forbrugerbeskyttelse i forbindelse med pakkerejser købt på tværs af grænserne via Internettet,
- J. der henviser til, at pakkerejser ofte foregår på tværs af grænserne, og derfor må forbrugerbeskyttelsen have et tværnationalt grundlag og ikke indordnes under subsidiaritetsprincippet,
- K. der henviser til, at det er vigtigt, at man effektivt forsøger at fjerne anomalier og udeladelser inden for dette direktiv inden ansøgerlandenes tiltrædelse, således at disse problemer ikke forstærkes,
1. henstiller, at direktivet ajourføres, at dets anvendelsesområde udvides, og at gennemførelsen skærpes; en nyudformning bør betragtes som en prioritet;
 2. kræver, at de eksisterende store forskelle mellem medlemsstaternes fortolkninger reduceres betydeligt, således at der ydes samme grad af effektiv forbrugerbeskyttelse i hele EU;

Onsdag, den 16. januar 2002

3. kræver, at der tages højde for EF-Domstolens retspraksis, og at den kodificeres i et nyt direktiv;
4. kræver, at direktivets anvendelsesområde udvides for at tage højde for den seneste tendens til lavpris-flyelskaber og bestillinger på Internettet, som har fået flere forbrugere til at bestille separate feriekomponenter i stedet for at købe samlede pakker; påpeger, at det ville være urimeligt, om forbrugerne var bedre beskyttet, når der er tale om pakkerejser, end når der er tale om andre fritidsrejser, der købes på forhånd;
5. mener, at en af forbedringerne bør bestå i, at pakkerejser med en varighed på under 24 timer omfattes af direktivets anvendelsesområde;
6. anmoder om et nyt direktiv, hvori det klarere fastslås, hvilke retlige følger tilsidesættelse af forpligtelserne vedrørende oplysning og gennemsigtighed har;
7. kræver bedre og eventuelt nyere definitioner på og forklaringer af begreber som »samlet pris«, »pakkerejse«, »på forhånd fastlagt« og »forbruger«;
8. kræver større klarhed med hensyn til arrangørens og/eller formidlerens nøjagtige ansvar, for så vidt angår manglende eller mangelfuld opfyldelse af kontrakten, hvad enten arrangøren eller formidleren har ydet den pågældende tjeneste direkte eller ej;
9. kræver klarere og mere fuldstændig erstatning for forbrugerne, såfremt kontrakten ophæves af rejsearrangøren og/eller formidleren, og erstatning til arrangøren og/eller formidleren, såfremt det er klart godtgjort, at vedkommende har lidt et tab;
10. insisterer på, at forbrugernes rettigheder i henhold til national lovgivning ikke må begrænses ved hjælp af urimelige udelukkelsesbestemmelser eller bestemmelser, der kunne gøre det vanskeligere for forbrugerne at rejse krav om erstatning;
11. opfordrer stærkt medlemsstaterne til at indføre en eller anden form for statsgaranteret reservefond kombineret med garantier, som udstedes af den pågældende rejsearrangør, til støtte for de forbrugerbeskyttelsesnormer, der omtales i artikel 7; insisterer på, at forbrugerne ikke skal være nødt til at lægge ud for deres egen hjemtransport, såfremt rejsearrangøren og/eller formidleren er insolvent;
12. opfordrer stærkt medlemsstaterne til at sikre, at forbrugerne mere umiddelbart bliver bekendt med deres ret til regres i henhold til gældende lovgivning og med, hvorledes de kan gøre disse rettigheder gældende;
13. påpeger, at mange forbrugerklager stadig skyldes forbrugernes skuffelse som følge af vildledende eller ufuldstændige oplysninger; kræver, at normerne for minimumsinformation tages op til revision og finder anvendelse på alt oplysnings- eller reklamemateriale og ikke blot på feriebrochuren selv;
14. kræver, at rejsearrangøren og/eller formidleren underretter forbrugeren om forhold, som han eller hun har kendskab til, og som kan påvirke forbrugeren ferieglæde (f.eks. igangværende byggearbejde i hotellet, dets umiddelbare nærhed eller i kvarteret);
15. henstiller, at artikel 4, stk. 2, litra b), i henhold til hvilken alle bestemmelser i kontrakten skal meddeles forbrugeren, inden kontrakten indgås, ændres til at forbrugeren inden 7 dage efter, at han har underskrevet kontrakten, skal modtage en kopi af rejsearrangørens og/eller formidlerens fuldstændige bestillingsbekræftelse/de fuldstændige kontraktbestemmelser;
16. kræver, at rejsearrangøren i medfør af artikel 4, stk. 5, underretter forbrugeren om væsentlige ændringer i de vigtigste feriekontraktvilkår senest 14 dage før afrejsedatoen;
17. opfordrer stærkt medlemsstaterne til at rette sig ind efter fælles normer til klassificering af indkvartering med henblik på at undgå vildledning og/eller forvirring af forbrugerne;

Onsdag, den 16. januar 2002

18. opfordrer stærkt til indførelse af strengere bestemmelser vedrørende tillæg for enkeltrejsende, som ikke blot er en dårlig behandling af enlige forsørgere og ældre, men undertiden ganske urimeligt også indebærer værelser af dårligere kvalitet;
19. kræver, at der bliver givet flere oplysninger om mulighed for ferieindkvartering af handicappede forbrugere, og at alle medlemsstaterne vedtager flere fælles definitioner for forhold som adgang for kørestole;
20. kræver, at artikel 5, stk. 1, bliver strammet op, således at der i højere grad bliver fastsat detaljerede krav vedrørende industriens pligt til at give forbrugerne omfattende sundhedsoplysninger, der er relevante for feriemålet;
21. kræver, at der indføres snævre grænser for opkrævning, efter at kontrakten er indgået, af ekstra betaling eller for flydende priser begrundet med påståede potentielle ændringer i valutakurser, brændstof, afgifter osv., og at skæringsdatoen for eventuel opkrævning skal fastsættes til mindst 30 dage forud for rejsetidspunktet;
22. tilskynder Kommissionen til energisk at arbejde hen imod færdiggørelse af et fælles europæisk luft- rum, som kunne bidrage stærkt til at nedbringe antallet af forsinkede flyafgange og dermed reducere en hovedårsag til forbrugerklager;
23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlems- staternes regeringer og parlamenter.

P5_TA(2002)0004

EF-handlingsprogram for fremme af ikke-statslige organisationer *II**

Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EF-handlingsprogram for fremme af ikke-statslige organisationer, der fortinsvis beskæftiger sig med miljøbeskyttelse (13397/1/2001 – C5-0643/2001 – 2001/0139(COD))

(Fælles beslutningsprocedure: andenbehandling)

Den fælles holdning godkendtes, og den pågældende retsakt betragtedes derfor som vedtaget.

P5_TA(2002)0005

Grænseoverskridende vandløb og internationale søer * (procedure uden for- handling)

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Fællesskabets vegne af protokollen om vand og sundhed til konventionen af 1992 om beskyt- telse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (KOM(2001)483 – C5-0644/2001 – 2001/0188(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (KOM(2001) 483 (1)),
- der henviser til EF-traktatens artikel 170, og 300, stk. 2, afsnit 1,

(1) EFT C 332 E af 27.11.2001, s. 222.